

Samen is beter dan alleen

Senna Maatoug

'Alleen kan je niks, je moet het samen doen'

(Johan Cruijff)

Openen met een voetbal-quote leek me wel toepasselijk tijdens dit EK voetbal. Maar het is ook een lijfspreuk. Het is de zin die prijkt boven mijn, liefst zo min mogelijk gebruikte, twitterprofiel en één van de redenen dat ik de politiek in ben gegaan.

Mensen die me langer kennen, weten dat ik vroeg of laat begin over het collectief. Voor sommigen is het iets gezapigs van mensen die houden van 'samen', voor mij is het de kern van wat mensen zo bijzonder maakt. Ons vermogen ons in de ander te verplaatsen. Empathisch te zijn naar mensen die we nog niet kennen, de mogelijkheid om lief te hebben. Het zorgt voor vertrouwen en het bouwen van gemeenschappen

betekent oprecht willen snappen wat de ander drijft, luisteren en doorvragen. Gesprekken over waarden durven hebben, waar die soms botsen en waarom. Debatten waar je van leert en die ons verder brengen. Ik ben nieuw in Den Haag en ik hoop een paar van dat soort debatten mee te mogen maken. Maar vooral hoop ik bij te dragen aan de verandering van de politieke cultuur die Nederland verder brengt.

Ik ben de politiek ingegaan, omdat ik onderdeel wilde zijn van oplossingen. Vanuit de diepste overtuiging dat GroenLinks niet alleen weet hoe we het niet willen, maar ook hoe het wel kan. Niet 'zo gaat dat nou eenmaal', maar collectieve keuzes die ons allemaal verder helpen en die

belang zichtbaar maken. Dat we durven benoemen wat van waarde is en daarvoor knokken. Dat we zeggenschap invullen in de politiek, maar ook daarbuiten. Mensen dúrven bijna niet meer te geloven dat wij als burgers via de politiek dingen voor elkaar kunnen krijgen. Dat we voor betaalbaar wonen, goede zorg voor iedereen en fatsoenlijk werk kunnen kiezen.

Senna Maatoug is Tweede Kamerlid voor GroenLinks

Foto: Elizabeth Lanz

'Benoem wat van waarde is en knok daarvoor'

die gebruik maken van elkaars talenten. En tot het maken van gezamenlijke keuzes die ons allemaal beter maken.

Om dit te doen moeten we nieuwsgierig naar elkaar zijn, naar elkaars levensverhalen en drijfveren. In Nederland, maar ook in onze partij. Daarom ben ik zo blij met De Linker Wang.

Het is makkelijk dat empathische en nieuwsgierige in Den Haag te verliezen. De politiek lijkt soms te gaan over verschillen uitvergroten. Over grote dingen roepen alsof dat tot verandering leidt. En begrijp me niet verkeerd: nieuwsgierigheid betekent niet alles maar slikken. Het

niet slechts een kleine groep bevoorrechten. Voorbij het kortzichtige economisme. De oude antwoorden zijn namelijk al lang kapot. We zagen het tijdens de coronacrisis. Marktwerking in de zorg zorgt niet voor efficiënte uitkomsten, maar voor een uitgehold stelsel dat niet kan opschalen in een crisis. Een markt voor wonen zorgt niet voor goede toewijzing, maar voor onbetaalbare woningen. En flexibilisering op de arbeidsmarkt zorgt niet voor meer banen, maar voor meer onzekerheid voor werkende mensen.

Om samen zo'n vuist te maken is het belangrijk dat wij dat gedeelde

Dat de economie geen natuurverschijnsel is, maar dat wij de regels voor de 'markt' zelf maken. We lijken het verleerd te vertrouwen op de kracht van het collectief; samen dijken bouwen, samen dromen over de toekomst van onze kinderen en samen de wereld van morgen vormgeven.

Ik ben ervan overtuigd dat het wel kan. Want net zoals in het voetbal is het niet de beste spits die de wedstrijd wint, maar het team dat gebruik weet te maken van alle talenten. Alleen kan je immers niets, je zult het altijd samen moeten doen!